

Rozhodnutí

Kárný senát Nejvyššího správního soudu pro řízení ve věcech soudců rozhodl dne 9. 12. 2009, v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Valentové a jeho členů JUDr. Antonína Draštíka, Mgr. Pavla Punčocháře, JUDr. Stanislava Potužníka, JUDr. Jana Mikše a JUDr. Dany Hrabcové, Ph. D., o návrhu předsedy Okresního soudu v Teplicích, Teplice 2, U Soudu 1450/11, proti Mgr. M. K., soudci Okresního soudu v Teplicích, Teplice 2, U Soudu 1450/11, **t a k t o :**

Mgr. M. K.,
nar. x,
soudce Okresního soudu v Teplicích,

j e v i n e n , ž e

jako soudce Okresního soudu v Teplicích porušil § 158 odst. 4 o. s. ř. tím, že nedodržel zákonnou lhůtu k vyhotovení a odeslání rozhodnutí, když ve věcech:

27 C 397/2006 rozsudek vyhlásil dne 9. 4. 2008, avšak vyhotovil až dne 18. 5. 2009
27 C 399/2006 rozsudek vyhlásil dne 14. 11. 2008, avšak vyhotovil až dne 18. 5. 2009
27 C 37/2007 rozsudek vyhlásil dne 10. 11. 2008, avšak vyhotovil až dne 11. 5. 2009
27 C 79/2007 rozsudek vyhlásil dne 21. 1. 2009, avšak vyhotovil až dne 18. 5. 2009
27 C 83/2007 rozsudek vyhlásil dne 22. 10. 2007, avšak vyhotovil až dne 11. 5. 2009
27 C 128/2007 rozsudek vyhlásil dne 28. 1. 2008, avšak vyhotovil až dne 4. 5. 2009
27 C 141/2007 rozsudek vyhlásil dne 24. 11. 2008, avšak vyhotovil až dne 13. 5. 2009
27 C 155/2007 rozsudek vyhlásil dne 28. 1. 2008, avšak vyhotovil až dne 30. 4. 2009
27 C 159/2007 rozsudek vyhlásil dne 21. 11. 2008, avšak vyhotovil až dne 5. 5. 2009
27 C 177/2007 rozsudek vyhlásil dne 3. 12. 2008, avšak vyhotovil až dne 20. 5. 2009
27 C 211/2007 rozsudek vyhlásil dne 3. 3. 2008, avšak vyhotovil až dne 30. 4. 2009
27 C 224/2007 rozsudek vyhlásil dne 8. 10. 2008, avšak vyhotovil až dne 6. 5. 2009
27 C 244/2007 rozsudek vyhlásil dne 21. 5. 2008, avšak vyhotovil až dne 11. 5. 2009
27 C 254/2007 rozsudek vyhlásil dne 28. 1. 2008, avšak vyhotovil až dne 29. 4. 2009
27 C 258/2007 rozsudek vyhlásil dne 5. 1. 2008, avšak vyhotovil až dne 11. 5. 2009
27 C 281/2007 rozsudek vyhlásil dne 29. 10. 2007, avšak vyhotovil až dne 4. 5. 2009
27 C 301/2007 rozsudek vyhlásil dne 9. 4. 2008, avšak vyhotovil až dne 4. 5. 2009
27 C 360/2007 rozsudek vyhlásil dne 14. 5. 2008, avšak vyhotovil až dne 11. 5. 2009
27 C 399/2007 rozsudek vyhlásil dne 10. 3. 2008, avšak vyhotovil až dne 30. 4. 2009
27 C 416/2007 rozsudek vyhlásil dne 21. 5. 2008, avšak vyhotovil až dne 15. 5. 2009
27 C 430/2007 rozsudek vyhlásil dne 21. 5. 2008, avšak vyhotovil až dne 29. 4. 2009
27 C 459/2007 rozsudek vyhlásil dne 5. 5. 2008, avšak vyhotovil až dne 4. 5. 2009

27 C 8/2008 rozsudek vyhlásil dne 16. 4. 2008, avšak vyhotovil až dne 4. 5. 2009
27 C 37/2008 rozsudek vyhlásil dne 3. 3. 2008, avšak vyhotovil až dne 30. 4. 2009
27 C 167/2008 rozsudek vyhlásil dne 17. 9. 2008, avšak vyhotovil až dne 4. 5. 2009

t e d y

z a v i n ě ě p o r u š i l

povinnosti soudce a ohrozil důvěru ve spravedlivé rozhodování soudů.

T í m s p á c h a l

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. , ve znění pozdějších předpisů.

Z a t o s e m u u k l á d á

podle § 88 odst. 1 písm. b) zák. č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárné opatření

s n í ž e n í p l a t u o 15 % na dobu 10 (deseti) měsíců.

O d ů v o d n ě n í :

Navrhovatel v podaném návrhu tvrdil, že kárně obviněný soudce v pětadvaceti v návrhu uvedených věcech zavinil neodůvodněné průtahy trvající od pěti měsíců do devatenácti měsíců, protože po rozhodnutí v nich v zákonem stanovené lhůtě nevypracoval písemné vyhotovení rozsudku. Po domluvě s vedoucí kanceláře H. B. bylo v soudní evidenci ISAS v rozporu se skutečností vyznačeno, že rozsudky jsou vyhotoveny a teprve v dubnu 2009 z podnětu stížností podaných na průtahy v některých věcech, byla nečinnost kárně obviněného soudce odhalena. Tento jeho nezodpovědný přístup k plnění soudcovských povinností vedl k ohrožení důvěry veřejnosti v nezávislé, nestranné a spravedlivé rozhodování soudů. Podle navrhovatele se kárně obviněný soudce dopustil kárného provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb. o soudech a soudcích a proto navrhl, aby byl uznán vinným tímto kárným proviněním a aby mu bylo ve smyslu § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb. uloženo kárné opatření snížení platu o 20 % na dobu 6 měsíců.

Kárně obviněný soudce se k podanému návrhu písemně nevyjádřil.

Po nařízení ústního jednání požádal kárně obviněný soudce o zrušení nařízeného ústního jednání, přerušení řízení a předložení věci Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy ČR s návrhem na posouzení ústavnosti § 21 zákona č. 7/2002 Sb. Svůj návrh odůvodnil poukazem na internetové stránky Nejvyššího správního soudu, na nichž byla dne 28.8.2009 uveřejněna informace, že kárným soudem bude zpracován návrh na posouzení ústavnosti § 21 zákona č. 7/2002 Sb., tento bude podán Ústavnímu soudu a kárná řízení budou „pravděpodobně“ přerušena.

Kárný senát rozvrhem práce Nejvyššího správního soudu pověřený projednáváním a rozhodnutím této právní věci návrhu kárně obviněného v tomto směru nevyhověl z důvodů níže uvedených:

Kárně obviněnému soudci náleží právo na spravedlivý proces zakotvené v čl. 36 odst. 1 zákona č. 2/1993 Sb., Listiny základních práv a svobod, přičemž součástí tohoto práva je i právo na přístup k soudu (viz např. nález ÚS, publikovaný pod č. 92/2000 Sb. r. ÚS.: *„Ústavní soud ve svých rozhodnutích zdůrazňuje, že právo na přístup k soudu chráněné čl. 36 odst. 1 Listiny a čl. 6 odst. 1 Úmluvy zaujímá v každé demokratické společnosti natolik významné místo, že nepřichází v úvahu ani jeho zužující výklad, ani formální interpretační přístupy.“*). O aplikaci čl. 36 odst. 1 Listiny na řízení dle zákona č. 7/2002 Sb. nelze pochybovat. V minulosti panovaly různé názory na řešení otázky, zda se na kárné řízení ve věcech soudců vztahuje ochrana čl. 6 Evropské úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod, publikované pod č. 209/1992 Sb. (dále jen „Úmluva“). Judikatura Evropského soudu pro lidská práva relativně dlouhou dobu setrvala na závěru, že otázky kárného řízení soudců a státních zástupců jakožto zvláštní disciplinární řízení nespadají pod jurisdikci čl. 6 Úmluvy. Tento názor byl však zásadně prolomen a nyní je zastáván názor, že řízení ve věcech kárné odpovědnosti soudců podléhá čl. 6 Úmluvy a stát je dle závazků mezinárodního práva povinen poskytnout jeho účastníkům patřičné záruky. Zákonem č. 314/2008 Sb., kterým byl s účinností od 1. 10. 2008 změněn zákon č. 7/2002 Sb. a konkrétně § 21, podle něhož odvolání proti rozhodnutí v kárném řízení není přípustné, došlo v kárném řízení ve věcech soudců ke změně řízení z dvojstupňového na jednostupňové. Důvodová zpráva k zákonu č. 314/2008 Sb. k tomu, mimo jiné, uvádí: *„Z mezinárodněprávních závazků České republiky, z práva Evropské úmluvy o lidských právech, judikatury Evropského soudu pro lidská práva a konečně ani ze srovnání s jinými modely neplyne požadavek, aby musela být dána možnost apelace v podobném typu řízení, tedy že by proti rozhodnutí o odvolání soudce či soudního funkcionáře muselo být přípustné odvolání... Z těchto důvodů bylo do návrhu zařazeno jednostupňové řízení ve věcech soudců...“*. Ústavní soud se otázkami jednostupňového řízení zabýval v nálezu publikovaném pod č. 276/2001 Sb., v němž uvedl: *„Pokud jde o problém ústavnosti procesní úpravy, již správní soudnictví omezuje ve většině případů na jeden stupeň, je třeba uvést, že Ústava ani Listina vícestupňové soudnictví jako základní právo negarantují. Takové právo nelze odvodit ani z mezinárodních smluv. Článek 2 Protokolu č. 7 k Úmluvě zajišťuje právo na minimálně jedno opravné řízení před soudem vyššího stupně pouze v závažnějších trestních věcech. Totéž právo v trestním řízení poskytuje odsouzenému čl. 14 Mezinárodního paktu o občanských a politických právech (č. 120/1976 Sb.).“* Rozhodování soudů uskutečňované v několika stupních řízení je v českém právním řádu tradičně pokládáno za standard ochrany práv účastníků řízení. Výjimku v kárném řízení ve věcech soudců lze považovat za závažné opatření zákonodárce, které však podle názoru kárného senátu nedosahuje rozporu s Ústavou České

republiky, tedy protiústavnosti, vzhledem k tomu, že rozhodování v kárných řízeních ve věcech soudců svěřil zákonodárce Nejvyššímu správnímu soudu, který jedná v šestičlenném senátu složeném ze soudce Nejvyššího správního soudu, soudce Nejvyššího soudu, soudce vrchního, krajského nebo okresního soudu a přísedících, státního zástupce, advokáta a osoby vykonávající jiné právnické povolání. Protože kárným soudem je Nejvyšší správní soud a protože kárný soud jedná a rozhoduje ve vícečlenném senátu složeném ze tří soudců různých soudů a tří přísedících, příslušníků jiných právnických profesí, které navrhuje nejvyšší státní zástupkyně ze státních zástupců, předseda České advokátní komory z členů komory a děkani právnických fakult veřejných vysokých škol v České republice, má rozhodující kárný senát zato, že v tomto řízení je zaručeno právo soudce na spravedlivý proces i v jednostupňovém řízení.

Kárný senát podle rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu projednávající a rozhodující tuto právní věc se tedy neztotožnil s právními závěry senátu pro řízení ve věcech soudců 11 Kss Nejvyššího správního soudu, vyjádřenými ve věci 11 Kss 4/2009, v níž jmenovaný senát podal návrh Ústavnímu soudu podle čl. 95 odst. 2 Ústavy České republiky (dále jen „Ústava“) a § 64 odst. 3 zákona č. 182/1993 Sb., o Ústavním soudu (dále jen „zákon o Ústavním soudu“), na zrušení zákona č. 7/2002 Sb., ve znění zákona č. 314/2008 Sb., o řízení ve věcech soudců a státních zástupců, přestože shledal neústavním zejména ustanovení § 21 zákona č. 7/2002 Sb., protože však podle jeho názoru je s tímto ustanovením natolik organicky svázána celá úprava, takže případný rozpor tohoto ustanovení s ústavním pořádkem dopadá na celý zákon jako celek a shledaný rozpor s ústavním pořádkem by nemohl být odstraněn pouze zrušením § 21 zákona č. 7/2002 Sb.

Kárný senát podle rozvrhu práce Nejvyššího správního soudu projednávající a rozhodující tuto právní věc proto ve věci jednal a o návrhu navrhovatele rozhodl.

Navrhovatel předložil kárnému senátu ověřené fotokopie částí všech vytýkaných spisů Okresního soudu v Teplicích, z nichž kárný senát zjistil, že kárně obviněný soudce ve věcech:

- 27 C 397/2006 rozsudek vyhlásil dne 9.4.2008, avšak vyhotovil až dne 18.5.2009
- 27 C 399/2006 rozsudek vyhlásil dne 14.11.2008, avšak vyhotovil až dne 18.5.2009
- 27 C 37/2007 rozsudek vyhlásil dne 10.11.2008, avšak vyhotovil až dne 11.5.2009
- 27 C 79/2007 rozsudek vyhlásil dne 21.1.2009, avšak vyhotovil až dne 18.5.2009
- 27 C 83/2007 rozsudek vyhlásil dne 22.10.2007, avšak vyhotovil až dne 11.5.2009
- 27 C 128/2007 rozsudek vyhlásil dne 28.1.2008, avšak vyhotovil až dne 4.5.2009
- 27 C 141/2007 rozsudek vyhlásil dne 24.11.2008, avšak vyhotovil až dne 13.5.2009
- 27 C 155/2007 rozsudek vyhlásil dne 28.1.2008, avšak vyhotovil až dne 30.4.2009
- 27 C 159/2007 rozsudek vyhlásil dne 21.11.2008, avšak vyhotovil až dne 5.5.2009
- 27 C 177/2007 rozsudek vyhlásil dne 3.12.2008, avšak vyhotovil až dne 20.5.2009
- 27 C 211/2007 rozsudek vyhlásil dne 3.3.2008, avšak vyhotovil až dne 30.4.2009
- 27 C 224/2007 rozsudek vyhlásil dne 8.10.2008, avšak vyhotovil až dne 6.5.2009
- 27 C 244/2007 rozsudek vyhlásil dne 21.5.2008, avšak vyhotovil až dne 11.5.2009
- 27 C 254/2007 rozsudek vyhlásil dne 28.1.2008, avšak vyhotovil až dne 29.4.2009
- 27 C 258/2007 rozsudek vyhlásil dne 5.1.2008, avšak vyhotovil až dne 11.5.2009
- 27 C 281/2007 rozsudek vyhlásil dne 29.10.2007, avšak vyhotovil až dne 4.5.2009

27 C 301/2007 rozsudek vyhlásil dne 9.4.2008, avšak vyhotovil až dne 4.5.2009
 27 C 360/2007 rozsudek vyhlásil dne 14.5.2008, avšak vyhotovil až dne 11.5.2009
 27 C 399/2007 rozsudek vyhlásil dne 10.3.2008, avšak vyhotovil až dne 30.4.2009
 27 C 416/2007 rozsudek vyhlásil dne 21.5.2008, avšak vyhotovil až dne 15.5.2009
 27 C 430/2007 rozsudek vyhlásil dne 21.5.2008, avšak vyhotovil až dne 29.4.2009
 27 C 459/2007 rozsudek vyhlásil dne 5.5.2008, avšak vyhotovil až dne 4.5.2009
 27 C 8/2008 rozsudek vyhlásil dne 16.4.2008, avšak vyhotovil až dne 4.5.2009
 27 C 37/2008 rozsudek vyhlásil dne 3.3.2008, avšak vyhotovil až dne 30.4.2009
 27 C 167/2008 rozsudek vyhlásil dne 17.9.2008, avšak vyhotovil až dne 4.5.2009.

Proti zjištěním z výše uvedených ověřených fotokopií částí spisů Okresního soudu v Teplicích neměli navrhovatel ani kárně obviněný soudce žádné námitky. Zjištěné skutečnosti byly také v souladu s tvrzeními uvedenými v návrhu (pokud jde o data vyhlášení rozhodnutí a jejich písemných vyhotovení), až na jednu výjimku, když u věci 27 C 128/2007 bylo uvedeno datum vyhlášení rozsudku dne 28.1.2009, ačkoliv se správně jednalo o datum 28.1.2008. Avšak již v návrhu je u této věci uvedeno, že neodůvodněný průtah činil více jak 15 měsíců. Kárný senát v této věci vycházel z toho, že průtah ve věci činil více jak 15 měsíců a tedy, že ve věci bylo rozhodnuto 28.1.2008.

Z vyjádření kárně obviněného soudce u ústního jednání kárný senát zjistil, že k průtahům ve vyhotovení rozhodnutí ve všech věcech, tak jak jsou popsány v návrhu, došlo. Na svoji obranu uvedl, že rozhoduje velké množství věcí, od 18. 5. 2004, od kdy soudí, rozhodl 2 991 věcí, což měsíčně činí 46,5 věcí. Při nástupu do funkce soudce mu bylo přiděleno k vyřízení 228 spisů, další mu napadaly (celkem 2 763 věcí). Věcem se maximálně věnuje, o čemž svědčí i to, že má v současné době jen 20 věcí spisových značek předcházejících roku 2009, tedy konkrétně má 4 věci starší 3 let, 1 věc starší 2 let a 15 věcí starších 1 roku. Všechny ostatní věci jsou mladší jednoho roku. Průtahy ve vytýkaných věcech odstranil, tedy všechna rozhodnutí vyhotovil. Nesouhlasil s částí návrhu, kde je uvedeno, že po jeho domluvě s vedoucí kanceláře H. B. bylo v soudní evidenci ISAS vyznačeno, že rozsudky byly vyhotoveny, ačkoliv to neodpovídalo skutečnosti. Vyloučil jakoukoliv dohodu s vedoucí kanceláře v tomto směru. Vedoucí kanceláře ho jen upozornila, nejspíš před koncem měsíce, ve kterých věcech nemá napsáno rozhodnutí, na což reagoval tak, že na těch rozhodnutích pracuje a že je předloží, aniž by řekl nějaké datum. Rozhodně ji nepožádal, aby do evidence soudních spisů ISAS vyznačila, že rozhodnutí je vyhotoveny, ačkoliv ve skutečnosti vyhotoveny nebylo.

Z výpovědi svědkyně H. B., vedoucí oddělení Okresního soudu v Teplicích, kárný senát zjistil, že kárně obviněný soudce ji nepožádal, aby v soudní evidenci spisů ISAS vyznačila, že rozhodnutí je vyhotoveny, ačkoliv ve skutečnosti tomu tak nebylo. Žádná taková dohoda mezi nimi nebyla. Kontrolovala koncem nebo začátkem měsíce, která rozhodnutí nejsou v zákonné lhůtě vyhotovena a pokud takovou věc zjistila, předpokládala, že kárně obviněný soudce příslušný spis s vyhotoveným rozhodnutím předloží a proto vyznačila v evidenci spisů, že rozhodnutí je vyhotoveny, ačkoliv to neodpovídalo skutečnosti. Postupně tak činila u všech věcí, ve kterých nebyla lhůta dodržena. Vždy předpokládala, že kárně obviněný soudce příslušné spisy s napsanými rozhodnutími předloží. I když ho upozorňovala na nevyhotovená rozhodnutí ve lhůtě, nikdy mu nesdělila, že v evidenci spisů již nesprávně vyznačila, že rozhodnutí

jsou vyhotovena. O nevyhotovených rozhodnutích, u nichž v evidenci spisů nesprávně vyznačila jejich vyhotovení, si vedla seznam, který kárně obviněnému soudci příležitostně předkládala. Pokud s ním o těchto věcech hovořila, řekl jí, že ví, že ta rozhodnutí nejsou vyhotovena. Nikoho jiného o této situaci neinformovala. Za pochybení – nepravdivé vykazování vyhotovení rozhodnutí v evidenci spisů ISAS jí bylo předsedou soudu odebráno osobní ohodnocení na dobu tří měsíců.

Z písemného vyjádření předsedy Okresního soudu v Teplicích ze dne 22.9.2009, že kárně obviněný soudce měl a má vysokou pracovní výkonnost co do počtu skončených věcí, přičemž v tomto úsilí neustal ani poté, co mu byl umožněn zkrácený pracovní úvazek. Pečlivě se připravuje na každé jednání, je odborně na výši a vůči sobě náročný. Je otevřený a bezkonfliktní. Jedná s účastníky řízení i s kolegy zdvořile. Z vyjádření předsedy Okresního soudu v Teplicích jako navrhovatele u ústního jednání kárný senát zjistil, že kárně obviněný soudce skutečně není liknavý, jeho výkonnost je vysoce nadprůměrná, přestože má 60% úvazek, převyšuje výkonem ostatní soudce, kteří mají 100% úvazek. Jedná se o velmi dobrého soudce. Po podání kárného návrhu u něj neevidoval žádné průtahy ve vyhotovování rozhodnutí, ani žádné jiné neodůvodněné průtahy.

Podle § 158 odst. 4 občanského soudního řádu – o. s. ř. - jestliže stejnopis vyhotovení rozsudku nebyl doručen podle odstavce 3 (při skončení jednání), je třeba jej účastníkům, popřípadě jejich zástupcům odeslat ve lhůtě třiceti dnů ode dne vyhlášení rozsudku. Předseda soudu je oprávněn tuto lhůtu prodloužit až o dalších šedesát dnů.

Lhůta pro vypracování a odeslání rozsudku je stanovena zákonem a je třeba ji dodržet. Jde o lhůtu třiceti dnů, která může být prodloužena, pokud ovšem už neuplynula, o dalších šedesát dnů. Třicetidenní lhůtu tedy lze prodloužit i opakovaně, avšak jen pokud lhůta nebo její prodloužení již neuplynulo a pokud již neuplynulo devadesát dnů od vyhlášení rozsudku, protože po uplynutí devadesáti dnů již lhůtu prodloužit vůbec nelze. Pak už žádná zákonná lhůta neexistuje. V daném případě bylo prokázáno, že kárně obviněný soudce ve vytýkaných 25 věcech porušil § 158 odst. 4 o. s. ř. a to podstatným způsobem. Nejenže ve velkém množství případů nedodržel zákonem stanovenou lhůtu, což je samo o sobě závažné porušení povinnosti soudce, ale hlavně rozhodnutí vyhotovil až za dobu neúměrně dlouhou od vyhlášení rozhodnutí, což kárný senát považuje za zvláště závažné porušení povinností soudce. V daném případě se jedná o dobu až 19 měsíců od vyhlášení rozsudku. Doručení rozhodnutí soudu má značný význam pro účastníky řízení. Pokud k němu nedojde v zákonem stanovené lhůtě, může to ohrozit důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, kárným proviněním soudce je zaviněné porušení povinností soudce, jakož i zaviněné chování nebo jednání, jímž soudce narušuje důstojnost soudcovské funkce nebo ohrožuje důvěru v nezávislé, nestranné, odborné a spravedlivé rozhodování soudů.

Zaviněného porušení povinností soudce se kárně obviněný soudce porušením § 158 odst. 4 o. s. ř. ve 25 případech dopustil. Svého pochybení si je také vědom. Kárným senátem byl proto shledán vinným tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Podle § 88 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za kárné provinění podle § 87 odst. 1 lze uložit soudci podle závažnosti kárného provinění některé z těchto kárných opatření:

- a) důtku,
- b) snížení platu až o 30% na dobu nejvíce 1 roku a při opětovném kárném provinění, jehož se soudce dopustil v době před zahlazením kárného opatření, na dobu nejvíce 2 let,
- c) odvolání z funkce předsedy senátu,
- d) odvolání z funkce soudce.

Navrhovatel navrhl uložení kárného opatření kárně obviněnému soudci podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to snížení platu o 20% na dobu 6 měsíců. Senát kárného soudu není návrhem na uložení kárného opatření vázán (§ 9 odst. 2 zákona č. 7/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů).

Při úvaze jaké kárné opatření kárně obviněnému soudci uložit, hodnotil kárný senát závažnost kárného provinění kárně obviněného soudce. Kárné provinění kárně obviněného soudce shledal velmi závažným, vzhledem k počtu věcí, v nichž bylo prokázáno porušení § 158 odst. 4 občanského soudního řádu a vzhledem k dlouhé době, která uplynula od vyhlášení rozsudků do jejich vyhotovení. Nebylo však prokázáno tvrzení uvedené v návrhu na kárné řízení, totiž, že po domluvě kárně obviněného soudce s vedoucí kanceláře H. B. bylo v soudní evidenci ISAS v rozporu se skutečností vyznačeno, že rozsudky jsou vyhotoveny, protože kárně obviněný soudce takovou domluvu – dohodu s vedoucí kanceláře H. B. vyloučil a svědkyně H. B. potvrdila, že záznamy v rozporu se skutečností v evidenci soudních spisů ISAS ve vytýkaných případech učinila jen na základě svého rozhodnutí. Ve prospěch kárně obviněného soudce přihlížel kárný senát k tomu, že dosud nebyl nikdy kárně trestán, že jde o mladého soudce (soudí od 18.5.2004), že své pochybení napravil, rozhodnutí ve vytýkaných věcech vyhotovil, přičemž po podání kárného návrhu u něj předseda Okresního soudu v Teplicích nezjistil žádná nenapsaná rozhodnutí po uplynutí zákonné lhůty, ani jiné neodůvodněné průtahy. Kárný senát přihlížel i k celkovému hodnocení kárně obviněného soudce předsedou Okresního soudu v Teplicích, tedy že jde o výkonného soudce, odborně na výši.

Vzhledem ke všem skutečnostem dospěl kárný senát k závěru, že prokázanému kárnému provinění odpovídá kárné opatření podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb., ve znění pozdějších předpisů, a to snížení platu o 15% na dobu 10 (deseti) měsíců. Jde o přísnější kárné opatření než navrhoval navrhovatel a dobou svého trvání více odpovídá délce porušování zákona kárně obviněným soudcem.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 9. prosince 2009

JUDr. Ludmila Valentová
předsedkyně kárného senátu

